

[Nørskov.]

tillæg faar. Jeg har tidligere berørt Spørgsmaalet og vil gentage, at naar dette Tillæg findes, bør der ikke gøres Undtagelser. Jeg vil haabe, at Sagen snart gaar i Orden, saaledes at Hedeselskabets Tjenestemænd faar Stedtillæg i Lighed med andre stats- og kommunalt ansatte Funktionærer.

Paa Finanslovsforslagets § 17 under Ministeriet for Handel, Industri og Søfart findes opført en Bevilling paa 10 000 Kr. til Tyendesporeforeninger til Sparepræmier m. v. I Betragtning af det gode Formaal burde denne Bevilling være større; den paa-gældende Bevilling udgjorde i en Aarrække 25 000 Kr., et enkelt Aar har Bevillingen været opført med Nul, senere var den paa 5 000 Kr., men paa Foranledning af De samvirkende jyske Spareforeninger og ved Vestres Finansudvalgsmedlemmers Initiativ blev Bevillingen forhøjet til 10 000 Kr. Men det er et meget lille Beløb til et saa godt og samfundsgavnligt Formaal. Det er jo dog paa de enkelte Personers Dygtighed og Opsparing, et Samfunds sunde Trivsel beror, og jeg mener, det er en Lykke for vor Ungdom, om de i en tidlig Alder faar Sans og Lyst til at lægge lidt til Side, det vil sige bruge lidt mindre, end de tjener. De unge, der har søgt at dygtiggøre sig over for Livets Opgaver samt samlet sig en lille Skilling, har Betingelser for at grunde gode Hjem, og de staaer tillige bedre rustede over for økonomiske Kriser end de, der ikke har søgt at dygtiggøre sig eller lært Sparsommelighed.

Det er efter min Opfattelse af umaadelig Værdi for Samfundet, at Sparsommeligheden fremmes, og det er kun naturligt, at Staten stimulerer og paaskønner dette ogsaa over for den tjenende Ungdom. Ungdommens Lønninger er nu af en saadan Størrelse, at der kan lægges noget til Side til Betyggelse af Fremtiden, naar Viljen dertil er til Stede, og der er virkelig mange unge, som forstaaer dette, idet der i Tyendesporeforeninger indestaar godt 21 Mill. Kr. I Viborg By og Omegns Tyendesporeforening indestod ved Udgangen af December Maaned 1936 1 187 296 Kr., det vil sige, at hver Sparer i Gennemsnit har 2.000 Kr. indestaaende i Spareforeningen.

Jeg vil tillade mig at nævne nogle Eksempler paa, hvad unge, som tænker paa mere end Dagen og Vejen, har kunnet lægge til Side. Eksemplerne er hentet fra en stor Spareforening. En Karl indsatte i Juli 1925 600 Kr. og har nu 5 143 Kr. — En indsatte i November 1925 125 Kr. og har nu 2 105 Kr. — En indsatte i Januar

1927 300 Kr. og har nu 5 751 Kr. — En indsatte i Juni 1927 10 Kr. og har nu 3 952 Kr. — En indsatte i Juni 1927 10 Kr. og har nu 3 539 Kr. — En indsatte i December 1926 75 Kr. og har nu 9 300 Kr. — En indsatte i Oktober 1927 225 Kr. og har nu 3 473 Kr. — En indsatte i November 1927 250 Kr. og har nu 2 353 Kr. — En Pige indsatte i August 1927 400 Kr. og har nu 3 628 Kr. — En anden Pige indsatte i August 1924 77 Kr. og har nu 2 960 Kr. og endelig indsatte en tredje i 1928 100 Kr. og har nu 2 385 Kr. I de her nævnte Eksempler har de aarlige Indskud ikke været større, end at de har kunnet fremkomme af en normal Løn, men man tør sikkert gaa ud fra, at noget større ugentligt Forbrug af Lommepenge har de paa-gældende ikke haft. Det fremgaar altsaa af de fremdragne Eksempler, at en Karl og en Pige i Løbet af 10 Aar kan være i Besiddelse af en Kapital paa 5 000 op til 7 000 Kr., ja, i enkelte Tilfælde endogsaa op til 10 000 Kr. til Oprettelse af eget Hjem.

Det er denne Type paa en ansvarsbevidst Ungdom, som mange af vore Sparekasser støtter med et aarligt Rentetilskud foruden gratis Administration af Spareforeningens Midler, men jeg finder det ikke rimeligt, at et saa samfundsgavnligt Formaal maa nøjes med et Tilskud fra Staten paa 10 000 Kr. Paa mange andre Omraader har Udgifterne jo i de senere Aar været stærkt stigende. Hvad er da Grunden til, at denne Bevilling er nedsat saa betydeligt? I Forhold til Finanslovens mange Millioner betyder de 15 000 Kr.'s Beparelse jo intet. Det er min Overbevisning, at et større Beløb maaske intet Sted vilde være til større Nytte end her ved at bidrage til at øge Sparsommeligheden blandt Ungdommen. Den tjenende Ungdoms Sparsommelighed fortjener Statens Bevaagenhed og Interesse, og det tidligere Beløb paa 25 000 Kr. vil kun være en beskeden Præmie til den Ungdom, som sætter en Ære i at hjælpe sig selv i størst mulig Udstrækning, ogsaa i disse for Ungdommen saa vanskelige Tider. Jeg henstiller til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, at Bevillingen igen forhøjes til 25 000 Kr.

Der er under denne Finanslovbehandling anket over, at naar vi fra vor Side talte om Landbrugserhvervets økonomiske Stilling, henviste vi altid til sidste Aar og tog ikke i Betragtning den Prisstigning, som har fundet Sted paa Landbrugets Udførselsartikler i de sidste Maaneder. Men denne